

7 Ιουνίου 2022

«εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης» (**Ιλιάδ. Μ 243**).

Πολιτισμός / Λογοτεχνία - Φιλολογία

Μιχάλης Κουτσός, Φιλολόγος - Συγγραφέας

(Προηγούμενη δημοσίευση : <http://www.pemptousia.gr/?p=342851>)

Ο Πάρης ξεκινάει για να πάει στη μάχη

(Ζ´ 504- 519)

Ερμηνευτική προσέγγιση

Ο Πάρης όλος χαρά βάζει τα λαμπερά του άρματα και τρέχει να μπει στη μάχη, τώρα πια που είδε ότι ήταν αναγκαίο να πάρει κι' αυτός μέρος, για βοηθήσει τους συμπατριώτες του και να ξεπλύνει την ντροπή του. Ο Όμηρος, που είναι περίφημος στις παρομοιώσεις, εδώ παρομοιάζει την ορμή του Πάρη για την μάχη με το άλογο που χόρτασε κριθάρι στο παχνί του και το αφήσανε ελεύτερο και αυτό τρέχει στο ποτάμι να δροσιστεί και να ξεδιψάσει και ύστερα να τρέξει πίσω στις γνώριμες βοσκές του.

Συνάντηση Πάρη με τον Έκτορα για να πάνε στην μάχη

(Ζ' 520- 529)

Ερμηνευτική προσέγγιση

Ο Πάρης συναντά τον Έκτορα την ώρα που αυτός έφευγε από την γυναίκα του, και όλος προθυμία για την μάχη ρωτάει τον Έκτορα αν άργησε. Ο Έκτορας χαρούμενος και αυτός για την απόφαση που πήρε ο αδελφός του και για την όρεξη που είχε για την μάχη και για να τον ενθαρρύνει του λέει λόγια επαινετικά για την αρματωσιά που είχε και για την εντύπωση που θα κάνει, όταν θα μπει στη μάχη. Όμως είναι και ρεαλιστής και έτσι το μυαλό του το έχει στη μάχη. Ο Έκτορας θυμίζει και πάλι τον αίτιο των κακών που περνάνε. Αυτά όμως θα τα συζητήσουν αργότερα. Τώρα ας μπούνε στη μάχη, να νικήσουνε, να σηκώσουν τα ποτήρια τους και να πιούνε για το διώξιμο των Αργιτών.

Και μπήκαν στη μάχη κι απώθησαν τους Αχαιούς στο στρατόπεδό τους. Κι όταν ήταν να ορμήσουν μέσα στο στρατόπεδο των Αχαιών, ο Πουλυδάμας, ο οποίος είχε πάντα ορθή κρίση αλλά τον απόπαιρνε ο Έκτορας, είδε έναν αετό στα αριστερά να κρατάει δαγκωμένο ένα ματωμένο φίδι και αυτό να γυρίζει, να τον δαγκάνει και τον αετό να αφήνει το φίδι να πέσει κάτω, είπε πως είναι κακό σημάδι και να μην επιτεθούν στους Αχαιούς. Τότε ο γενναίος Έκτορας του φώναξε:

«εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης» (*Ιλιάδ. Μ 243*).

Δηλαδή: ένα είναι το καλό σημάδι, να πολεμά κανείς για την πατρίδα.

Χαρακτηρισμός του Έκτορα

Ο Όμηρος παρουσιάζει τον Έκτορα ως τον πιο συμπαθή Τρωικό ήρωα. Δεν είναι μόνο που υπερασπίζεται την πατρίδα του την Τροία, αλλά και στις μάχες ήταν γενναίος και όταν πέθανε ατυχής με την συμπεριφορά του Αχιλλέα να σέρνει το πτώμα του γύρω από τα κάστρα της Τροίας. Ο Έκτορας ήταν ο πιο αγαπητός μέσα στους Τρώες και από την άλλη ο φόβος και ο τρόμος των Αχαιών, γιατί μόνο με τον Αχιλλέα και τον Αίαντα τον συνέκριναν. Υπήρξε φιλικός προς τον πρωταίτιο των δεινών που υπέφεραν οι Τρώες, τρυφερός στην γυναίκα του και στοργικός στο παιδί του. Δεν πιστεύει στις προλήψεις και τις δεισιδαιμονίες. Πιστεύει στην

προσωπική γενναιότητα και στην ατομική ευθύνη. Είναι πράγματι ένας απόλυτα συμπαθής ήρωας παρ' όλη την σκληρότητα που υπάρχει γύρω του.

Ο Αχιλλέας παρουσιάζεται ως ο πιο γενναίος λόγω της θεικής από την μάνα του καταγωγής, είναι όμως πιο σκληρός όχι μόνο στις μάχες αλλά και στις κατ' ιδίαν συναναστροφές. Θυμώνει και αποσύρεται από τις μάχες, βασανίζει τον Έκτορα και μόνο ύστερα από επέμβαση του Πριάμου και των Θεών δίνει το πτώμα του για να τον θάψει. Γενναίος λοιπόν αλλά σκληρός. Έτσι ο Όμηρος παρουσιάζει έναν γενναίο ήρωα χωρίς όμως αισθήματα ανθρωπιάς, πράγμα που γίνεται αντιληπτό από τους αναγνώστες.

<https://bit.ly/3xdFckW>